

FE 81: Merk deg vår skygge

Märk hur vår skugga (1785-1790)

Merk deg vår skygge, merk Movitz, min bror,
at den i mørket forsvinner.

Se gull og purpur i graverens jord
og at mulden vinner.

Fergemannen ved sin brusende elv
tar en skilling for et *jeg* og et *selv*.

Hvor er den drue som trøster?

Så derfor, Movitz, kom hjelp meg og hvelv
gravsten over vår søster!

Akk, disse lengsler og skygger i skjul
under de susende grener,
der tid og døden, så skjønn og så ful,
sine støv forener!

Aldri søkte noen agg i din sti,
lykken, ellers i sin vandring så fri,
aldri til gravene iler!

Fienden viker, lar buen forbli,
bryter fromt sine piler.

Lill klokken klemter ved storklokkens dønn,
kantor'n har grønnpyrd fra lunden,
og med hans skrålende korgutters bønn
signes minnestunden.

Veien opp mot graven følges vi ad,
tråkket ned er rosers gulnede blad
og over morknede bårer
står den fulltallige, sortkledde rad
bukkende med tårer.

Så gikk til hvile fra slagsmål og bal,
kranglefant Løfberg, din make.
Her strekkes gresset mot himlens portal,
du står matt tilbake.

Hun fra Danto-bommen vandret sin vei
og med henne mang en lystig galei.

Løfberg, mon tro du vil falle?

Tørsten var hennes og knusktørr er jeg;
tørsten rammer oss alle!

Det morer meg at nordmenn seriøst og alvorlig aksepterer at denne epistel er adressert til «grålmakar» Løfberg.

Som nordmenn forstår vi som kjent svensk godt, og da vet vi at ordet, «grålmakar» betyr ... kranglefant!

Bellman dedikerte denne visen til sin lege og venn, dr. Blad, med en bemerkning om at den var en av hans aller beste! Enig!

Antall svenske vers: 4

© Freddie Langrind

